

Liturgie morgendienst Emmen, 5 maart 2017

Thema: Gods Zoon is Heer van je leven

1. Votum

2. Zegengroet

Genade voor u en vrede van God onze Vader en van de Heer Jezus Christus.

3. Zingen: **Psalm 23:1,2**

4. Gods wil voor ons leven

5. Zingen: **Gezang 155:3,4,5**

6. Gebed om verlichting met de heilige Geest

7. Schriftlezing: **Johannes 10:22-42** (*gelezen door...*)

8. Zingen: **Psalm 23:3**

9. Preek

10. Amenlied: **NLB 858:1-4**

11. Kindermoment: dopen! Afsluiten met **PsVrNu 133** (*gel kids de Rank*) (*mmv Pearls?*)

12. Openbare geloofsbelijdenis Mohammad Mohammadi, Mohammaed Ali Valaei en Majid Sharestany; lezen formulier voor de bediening van de doop aan volwassenen, getuigenis van betrokkenen, stellen van de vragen, antwoord, zegen en doopsbediening.

Zingen: **Gezang 99:1-3**

12. Dankgebed, voorbede

13. Inzameling van de gaven (*diakenen geholpen door...*).

14. Slotzang: **Sela – Ik zal er zijn** (*mmv Pearls*)

15. Zegen.

De genade van onze Heer Jezus Christus, en de liefde van God en de eenheid met de heilige Geest zij met u allen.

Volk van God, geliefde gemeente van Jezus Christus,
br/zr jonger of ouder, welkome gast, luisteraar/kijker thuis,

Vandaag mogen we het wonder meemaken dat [dia1] drie volwassen mensen belijdenis afleggen van hun geloof in God de Vader, God de Zoon en God de Heilige Geest, en vervolgens gedoopt worden.

Dat is een indrukwekkend en prachtig en feestelijk gebeuren.

God is goed!

Wat is het geweldig dat alle drie de mannen, afkomstig uit een ver land, een andere cultuur, met ook qua godsdienst een heel andere traditie, hier in Nederland tot erkenning zijn gekomen dat Jezus Christus hun ware Redder is.

Hoe is dat zo gekomen?

Allereerst en vooral is dat een werk van God. [dia2] En daarom moet vanmorgen niet het accent gelegd worden op deze drie mannen en wat zij allemaal gedaan en meegemaakt hebben, maar moet alle eer en glorie gaan naar God de HERE.

Het is zijn machtig en genadig werk dat deze mannen tot geloof zijn gekomen.

En daarom: dank U HERE God, voor het werk van uw heilige Geest in deze mannen, dank U wel dat U hen zover gebracht hebt dat ze nu hier in de kerk zijn om hun geloof in U te belijden, en dat zij het teken van uw verbondenheid met mensen – de doop – mogen ontvangen. Dank U JHWH.

Tegelijk is er meer te zeggen. En dat doen Mohammad, Marius en Majid ook.

Want zij merkten iets.

Zij merkten dat er hier in Nederland mensen zijn die hen wilden helpen.

Zij merkten dat het blijkbaar bij de Nederlandse cultuur hoort dat mensen zoals zij die op de vlucht zijn en niets meer hebben, met een andere huidskleur, met een andere geloofsovertuiging, met andere tradities en gebruiken – ze merkten dat ze ondanks dat alles welkom waren. [dia3] En vriendelijk en welwillend werden behandeld.

Dat bracht hen bij de vraag: waarom doen die mensen dat?

Waarom helpten zij mij? Waarom geven zij iets van hun tijd en energie en geld om iemand die ze helemaal niet kennen van dienst te zijn?

Dat is toch vreemd? Bijzonder? Opvallend?

En zo kom je er achter dat iemand jou helpt omdat 'ie *christen* is.

Dat brengt je in de war – want dat is zo totaal anders dan je altijd gedacht of geleerd of gehoord hebt: je weet niet anders dan dat christenen *slechte* mensen zijn.

Maar het brengt je ook in de war, omdat het zo totaal anders is dan je in je eigen geloofstraditie gewend bent: want iedereen mag dan moslim zijn, toch vermoorden ze elkaar. En mensen die een ander geloof hebben dan het moslimgeloof worden lastig gevallen, gevangen genomen, en soms erger...

En dan merk je onderweg, en later hier in Nederland dat het zo helemaal anders is...

Even voor de goede orde: het is niet zo dat alleen *christenen* vluchtelingen helpen;

gelukkig niet: er zijn heel veel, ook volstrekt ongelovige mensen, die zeer vriendelijk en behulpzaam zijn. Het is zelfs zo – helaas – dat er nogal wat kerkmensen zijn die juist argwanend en bevooroordeeld naar andersgekleurde buitenlanders kijken...

En ik wil ook niet de indruk wekken alsof het christendom altijd zo vredelievend is geweest; als ik denk aan de Kruistochten, aan de tijd van slavernij, aan de opstelling t.a.v. de Joden, of bijvoorbeeld aan de Protestanten tegenover de Katholieken in Noord-Ierland in de vorige eeuw, dan zijn er best nogal wat zwarte bladzijden aan te wijzen in de geschiedenis van de kerk.

Waar het me hier om gaat is, [dia4] dat deze mannen merkten dat het christelijk geloof niet allereerst iets is van allemaal mooie woorden, maar dat het iets is van de daad, iets wat in praktijk wordt gebracht, iets wat je merkt.

En *vervolgens* zijn ze op zoek gegaan, kwamen ze ook met de Bijbel in aanraking, gingen ze in dat bijzondere boek van God lezen, en leerden ze gaandeweg *ook door woorden* Jezus Christus kennen.

Wonderlijke woorden.

Zo zegt Jezus: [dia5] *heb je vijanden lief en bid voor wie jullie vervolgen...* (Matteus 5:44)

Zo zegt Jezus: [dia6] *behandel andere mensen steeds zoals je zou willen dat ze jullie behandelen, dat is het hart van de Wet en de Profeten...* (Matteus 7:12)

Ja, als dat inderdaad de kern van het geloof is – God liefhebben boven alles en je naaste als jezelf, als dat de kern is – dat kun je niet alleen maar woorden laten, dat vraagt er idd om om praktijk te worden!

De daad, wat je ziet, meemaakt, merkt, maakt dat je geïnteresseerd bent naar wat eraan vooraf gaat: *waarom* doet iemand dit eigenlijk?

Waarom is iemand vriendelijk? Behulpzaam?

Daarom is het dus zo ontzettend belangrijk wat u/jij/ik van Jezus Christus laten zien aan de mensen om ons heen.

Is het ook aan jou te merken dat je van Jezus Christus bent, bij Hem hoort, van Hem bent?

Dat jij Hem Koning laat zijn in jouw leven? Zijn wil doet?

Of blijft het vooral theorie? Blijft het bij grote verhalen op zondag?

Weer even voor de goede orde: ik zeg niet dat de HERE daarin van ons afhankelijk is – wij lopen Hem juist vaak voor de voeten, en gelukkig waait zijn Geest waarheen Hij wil.

En toch: wat u/jij/ik persoonlijk en wat wij met z'n allen van ons geloof maken kan wel een heel belangrijk hulpmiddel zijn.

Bovendien zegt Jezus: [dia7] *alles wat jullie gedaan hebben voor de onaanzienlijksten van mijn broeders en zusters, dat hebben jullie voor Mij gedaan* (Matteus 25:40).

Goed, maar waarom heb ik nou Johannes 10 uitgekozen als tekstgedeelte vanmorgen?

Allereerst om wat Jezus zegt van zichzelf: [dia8] dat de Vader in Hem is, en dat Hij in de Vader is. Dat Hij en zijn Vader één zijn.

Kijk, deze mannen komen uit een moslimwereld en moslimtraditie.

De één was meer dan de ander actief moslimgelovig.

En moslims kennen [dia9] Jezus (Isa), Hij wordt genoemd in de Koran.

Alleen, daarin is Jezus niet meer dan een mens, een profeet.

Wat dat betreft lijkt het moslimgeloof op het geloof van het Jodendom; Joden zullen het bestaan van Jezus niet gauw ontkennen, ze vinden Hem misschien ook nog best een inspirerende persoon, maar voor de meesten is Hij alleen maar mens.

Terwijl het de apostel Johannes, die Jezus intensief en intiem gekend heeft, die een aantal jaren met Jezus heeft opgetrokken en heel dichtbij Hem was – voor Johannes is het heel belangrijk om in zijn beschrijving van het leven van Jezus te laten zien dat [dia10] Jezus niet alleen maar echt mens is, maar tegelijk ook echt God.

Daar is Johannes veel aan gelegen.

Kijk maar wat er aan het eind van zijn levensbeschrijving van Jezus staat (20:31) [dia11] *dit is opgeschreven opdat u gelooft dat Jezus de Messias is, de Zoon van God, en opdat u door te geloven leeft door zijn naam.*

Het is fundamenteel dat je gelooft dat Jezus de Zoon van God is, ja dat Jezus ook zelf echt God is.

Jezus is de weg, de waarheid en het leven, en niemand komt bij de Vader dan door Hem.

Dat betekent dat je niet om Jezus heen kan. Niemand.

Je hebt Jezus nodig – je kunt bidden wat je wilt, en je kunt geld geven wat je wilt, en je kunt allemaal goede dingen doen wat je wilt, etc etc etc, maar daarmee red je het niet.

Je hebt Jezus nodig – Hij is je Redder, en Hij alleen.

Dat als eerste: deze mannen hebben dat ontdekt: Jezus is de Zoon van God, Jezus is zelf ook echt helemaal God.

Prachtig dat de Heilige Geest dat in hen heeft gewerkt, dat ze dat zijn gaan geloven.

Het tweede waarom ik dit tekstgedeelte heb gekozen is eigenlijk waar we het in het begin over hadden: dat daden woorden onderstrepen, of zelfs aan woorden voorafgaan.

[dia12] *Geloof dan tenminste wat ik doe...* zegt Jezus.

Blijkbaar was het voor de mensen in die tijd best lastig om van Jezus te geloven dat Hij de Messias is, de Zoon van God.

Wij denken nu dat het vaak anders is, en misschien heb je zelf ook wel zoiets van: 'Als Jezus nu geleefd had, zou ik makkelijker in Hem kunnen geloven'.

Nou niet dus.

Want Jezus was echt *mens*. [dia13] Net zo mens als iedereen hier.

En dan geloven dat zo'n mens *God* is?!

Ik kan me best voorstellen dat ze het toen vloeken vonden, Godslastering, dat Jezus van zichzelf zei dat Hij God is. *U bent een mens, maar u beweert dat U God bent!*

Maar Jezus vraagt de mensen dan vooral te letten op wat Hij allemaal doet en gedaan heeft.

Ok – laat die woorden maar even zitten, maar kijk nou 's wat Ik allemaal doe.

Blinde mensen kunnen weer zien, lamme mensen kunnen weer lopen, doden weer levend...

Je ziet toch dat Ik dat doe!?

Geloof dat dan tenminste...

[dia14] *Dan zult u begrijpen dat de Vader in mij is en dat Ik in de Vader ben.*

Die tekens, dat wat er gebeurt, wat je ziet, wat je merkt – dat wijst toch zeker ergens op?!

Dat komt toch niet zomaar uit de lucht vallen?!

Geloof dan tenminste wat Ik doe...

En tenslotte, als derde, dit deel uit Johannes omdat het verder gaat op dat prachtige thema dat [dia15] Jezus de Goede Herder is.

Diegene die niet zijn schapen zijn, die niet bij de kudde horen, luisteren en geloven niet. Heel helder, heel duidelijk.

En tegelijk: *mijn schapen luisteren naar mijn stem, Ik ken ze en zij volgen Mij...*

Deze drie mannen hoorden de stem van de Goede Herder en zijn Hem gaan volgen.

Ze horen nu bij Gods kudde, de gemeente, de kerk.

En nu zeggen ze – vrijwillig, maar geleid door de Heilige Geest (want anders zou je dat nooit zeggen): 'Jezus is Heer'.

Wat dat betekent – Jezus is Heer?

Dat is voor de meeste volgelingen van Jezus nog best wel lastig: gehoorzaam volgen, doen wat de Goede Herder zegt, blindelings op zijn stem vertrouwen.

Als het concreet wordt kan het best lastig zijn dat Jezus jouw Koning is: wat doe je wel en wat doe je niet? Waar ga je wel heen en waar niet?

Daarin hebben we elkaar als gemeenschap hard nodig – samen luisteren naar de stem van de Goede Herder. Samen de weg zoeken die de HERE wijst.

Daarin blijf je fouten maken. Het blijft struikelen en vallen, onvolmaakt, gebrekkig...

En toch mag je weten: het hangt ook niet meer af van wat ik doe of zeg of denk.

Jezus Christus – Hij alleen heeft het goed gemaakt met God.

Dankzij Hem mag er vrede zijn, innerlijke rust.

Want geloven is het heerlijke weten, wat Jezus zegt: [dia16] *Ik geef je eeuwig leven: je zult nooit verloren gaan en niemand zal jou uit mijn hand roven.*

Dit is zo sterk: *nooit* verloren gaan!

Da's voor ons allemaal zo'n geweldige impact van geloven in Jezus: *eeuwig* leven!

En voor deze drie broeders is het dat zeker ook – want hoe is hun toekomst? Waar is hun toekomst? Mogen ze hier in Nederland blijven? Moeten ze terug naar het land van hun geboorte? En wat dan – kunnen ze, mogen ze daar christen zijn, daar Jezus volgen?

We hebben daar ook met elkaar over gesproken.

En het maakt me dankbaar en blij dat jullie alle drie zeggen: ik ben niet bang. Want Jezus is overal. En iedereen moet het weten dat Jezus Redder is.

Weet, dat waar je ook bent, hier in Nederland, of misschien straks toch weer in Afghanistan of Iran, weet dat Jezus tegen je zegt: *Ik geef je eeuwig leven: je zult nooit verloren gaan en niemand zal jou uit mijn hand roven.*

Want Hij is de Zoon van God, de Heer van je leven.

Mohammad, Majid, Marius, en u/jij allemaal – blijf luisteren naar de stem van de Goede Herder.

Amen

[dia17]